

alle Tider staa i Forbindelse med hinanden, men dog skulde efter den ærede Rigsdagsmands Mening den botaniske Have ikke staa Universitetet nærmere end de forskjellige Kunstsamlinger. (Berg: Det er en fuldstændig Misforstaaelse!) Jeg ser nok, at det ærede Medlem giver en haanlig Afvisning, men det forhindrer ikke, at det ligesuldt er sandt, hvad jeg har sagt; det afgjøres ikke ved at sige: „Jeg erklærer, at de staa i ligesaa nær Forbindelse med Universitetet.“ Jeg erklærer, at botanisk Have staaar i en ganske anderledes nær Forbindelse med Universitetet, men netop derfor er det ganske naturligt, at Kommunitetet kan fyldestgjøre de samme Formaal, som det nu gjennem en lang Tid har gjort ved saa mange aldeles lignende Leiligheder med fuldt Bifald fra Repræsentationens Side, indtil denne Opdagelse er sket. Vi leve i Opdagelsesens Tid, og denne Opdagelse er gjort af det ærede Medlem; men den var ikke gjort ifjor, og da den først er kommen frem i Mindretallets Forslag iaar, kan man umulig forudsætte, at Ministeren skulde kjende den. Fjor vare Mindretallet og den ærede Rigsdagsmand selv overbeviste om, at botanisk Have stod i Forbindelse med Kommunitetet og skulde anlægges ved dets Midler; nu har han forandret sin Mening i begge Henseender; men det forandrer ikke Sagens Stilling. Naar man spørger, om det har nogen Betydning, at en botanisk Have kommer frem i en saadan Skikkelse, som her er Spørgsmaal om, saaledes at den er istand til paa en passende og smuk Maade at fyldestgjøre de Krav, der her ere stillede til den, saa siger jeg, at man vistnok høilighen feiler, naar man tror, at den Omstændighed, at vort Land er lille, skulde gjøre, at man ikke skulde kunne være istand til at fyldestgjøre den Slags Krav. Jeg tror, at vi med Føie kunne glæde os over, at det ikke er saa, men at et Land, om det ogsaa er lille, dog er istand til netop i saadanne Retninger at kunne præstere Noget, der fuldstændigt kan maale sig med, hvad der havees i de store Lande, uden at dette paa nogen Maade behøver at overstige dets finantzielle Kræfter. At vi opnaa det, hvorom her er Spørgsmaal, nemlig en botanisk Have,

er ikke blot en Gæde eller, om man vil kalde det saa, en Stolthed, men det er af overordentlig stor Betydning for et lille Land, fordi det er ganske vist, at det er et Hovedmiddel til at bevare den folkeligt Glædelighed hos et Land, som sætter Pris paa den. Gjennem slige Stiftelser og Institutioner er man istand til at kunne bringe Noget frem, som dog er det sælles Formaal for alle civiliserede Folkeslag, og selv et lille Land kan i saa Henseende virke med fuldt saa stor Styrke som det mange Gange større Land; det er en Betragtning, som jeg tror skal staa sin Prøve. Naar det ærede Medlem siger, at man sørger for meget for Hovedet, men ikke sørger for Fødderne, tror jeg, at en saadan Sætning, der vel kan egne sig til at faae Bifald hos Bispe, dog ikke er fuldkommen begrundet, idetmindste ikke her i Danmark og her i denne Sal. Jeg tror, at vi ogsaa sørge ganske godt for Fødderne, og at vi ingenlunde sætte de Interesser tilside, som skyldes dem; men det er ganske vist, at man endda kan leve taaleligt, om der ogsaa er Noget i Veien med Fødderne, hvorimod Hovedet, hvis man vil blive i Billedet, er den vigtigste Del af Legemet; det lader sig ikke negte, det maa selv Fødderne indbrømme. Her er imidlertid aldeles ikke Tale om at træde enten den One eller den Anden for nær, men ligesom Fødderne maa glæde sig over, at de have et godt Hoved, som kan lede og styre deres Gang, saaledes skal et Folk i det Hele taget som saadant, og ogsaa den Del af det, som den ærede Rigsdagsmand sigtede til ved Fødderne, glæde sig over, at de aandelige Interesser paa en fylldig og paa en endog ualmindelig stærk og smuk Maade blive repræsenterede i Forhold til Landet. Det er egentlig den Sølelse, som jeg mener er den naturlige, men den vil komme i stærk Strid med, hvad den ærede Rigsdagsmand nys yttrede; Sagen var en ganske anden, dersom der var Spørgsmaal om at gjøre urimelige og overdrevne Anstregelser, men det kan dog ikke siges med Hensyn til denne Sag, da man kan paastaa, at man i disse 18 Aar, hvori man har givet sig Tid til at vente med dette Anlæg, har havt en Forestilling om, at et saadant Foretagende,